

[Torben Lund]

den indstilling, jeg går ud fra at sundhedsministeren har indhentet fra Sundhedsstyrelsen.

Grethe Fenger Møller (KF):

Det kan vel ikke komme bag på så mange, at jeg er meget enig i de betragtninger, sundhedsministeren anførte vedrørende dette forslag.

Det er, som både ministeren og hr. Torben Lund var inde på, rigtigt, at mange af de bestemmelser, vi i dag har i kønssygdomsloven, ville kunne håndteres inden for sundhedsvæsenet uden særlige bestemmelser. Men jeg er enig med ministeren i, at det kan være hensigtsmæssigt at have ret til gratis undersøgelse og behandling af kønssygdomme og også at have regler om smitteopsporing.

Hr. Torben Lund rejste spørgsmålet, om det, at vi har en kønssygdomslov, påvirker antallet af personer, som får kønssygdomme, eller disse personers reaktioner over for myndighederne, altså med hensyn til at gå til læge og den slags.

Jeg tror sådan set ikke, at det er loven, som påvirker antallet af tilfælde af kønssygdomme, sådan som forholdene er i dag. Jeg tror snarere, at om folk opsøger læge, hænger noget sammen med det, hr. Torben Lund var inde på, at kønssygdomme altså har noget at gøre med seksualitet, som for mange mennesker stadig væk er noget tabubelagt, selv om også AIDS-kampagnen har rørt noget ved det, og måske også med spørgsmålet om, hvor man har fået en sådan kønssygdom, om man har fået den uden for sit normale, faste parforhold, og man ikke synes, at det er så morsomt. Det er et problem, vi vil have, uanset om vi har en lov eller vi ikke har en lov om disse ting.

Jeg synes, ministeren var inde på noget meget vigtigt, nemlig at det er væsentligt at have en form for straffebestemmelse. Jeg mener, det er nødvendigt, at vi i Sundhedsudvalget, når vi skal behandle dette forslag, får en meget grundig drøftelse af, hvordan vi, hvis der skulle vise sig et flertal i udvalget, som ikke ønsker at bevare kønssygdomsloven, kan sikre, at f.eks. straffelovens bestemmelser om legemsbeskadigelse kan anvendes i forhold til de personer, der forsætligt udsætter andre for en kønssygdom eller for AIDS. Jeg mener, det er meget væsentligt, at man har sådanne bestemmelser.

Jeg mener ikke, at det, at antallet af tilfælde af kønssygdomme er gået ned, er en begrundelse i sig selv for, at man ophæver lovgivningen.

Jeg synes, man skal glæde sig over, at antallet af tilfælde af kønssygdomme er gået ned, og jeg tror, vi alle sammen er enige om, at det har noget med AIDS at gøre. Det er en positiv udvikling, men det kan ikke i sig selv være et argument for, at man skal ophæve lovgivningen.

Jeg mener, at der er ting, der taler for, at vi bevarer lovgivningen, og jeg mener, at det er væsentligt, at vi får en fordomsfri og saglig drøftelse om disse spørgsmål under behandlingen af lovforslaget i Sundhedsudvalget.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da vi i november 1987 drøftede emnet her, nemlig da Fremskridtspartiet ønskede at få AIDS-ramte ind under kønssygdomsloven, udtalte jeg på mit partis vegne, at vi fandt denne lov inderligt overflødig. Vi har den opfattelse, at de tilfælde, hvor den kunne tænkes anvendt, under alle omstændigheder ville kunne dækkes af den almindelige straffelov, og sådan bør det være.

Vi kan derfor anbefale lovforslaget. Vi ser ikke nogen grund til at opretholde en lov, der ikke anvendes. Der er intet som helst i statistikken, der tyder på, at kønssygdomsloven har haft nogen som helst indflydelse på antallet af tilfælde af kønssygdomme.

Birgith Mørgensen (CD):

Praksis har vist, at kønssygdomsloven fra 1973 kan ophæves. Retssystemet har bestemt ikke haft megen ulejlighed med denne lov. Det vil ej heller være tilfældet mange år fremover, idet den seksuelle adfærd på grund af AIDS-smitterisici foreløbig har reduceret kønssygdomme med ca. 50 pct.

Det vil sige, at behovet for kønssygdomsloven ikke mere er til stede. Derimod bør vi i straffeloven tilføje følgende:

»En person, der selv er vidende om, at han eller hun er smittebærer af en kønssygdom eller AIDS, kan straffes, hvis vedkommende uden forebyggende midler og dermed forsætligt påfører et andet menneske den sygdom, som personen ikke er helbredt for.«

At kønssygdomme henhører under vores almindelige sygevesen og som sådan behandles gratis, det betragter jeg som en selvfølge. Nævnte formulering tilført straffeloven vil have en meget stærk præventiv virkning. At en sådan straffelovstilføjelse kræver en intens og